“És un producte turístic, de cap setmana esportiu”

La quarta edició de la Marató de les Vies Verdes de Girona tindrà dos mil participants en les quatre distàncies
“El primer any, la gent no ho acabava de veure clar”

S nia Jurnet fa quinze dies a Girona Foto: QUIM PUIG.

La quarta edició de la Marató de les Vies Verdes es durà a terme diumenge, amb rècord de participants, dos mil, entre les quatre distàncies. 42, 30, 21 i 10 quilòmetres pel carrilet i, la novetat d'aquest 2016, que Platja d'Aro és el punt d'arribada de les quatre distàncies en lloc de Sant Feliu de Guíxols, com en les tres anteriors. L'Associació Europea de Vies Verdes va reconèixer la Marató de les Vies Verdes amb el premi Millor Producte Turístic Europeu a l'Aire Lliure, aquesta tardor a la localitat belga de Namur i durant el vintè aniversari del Ravel, la via verda de Bèlgica. Sònia Jurnet (Figueres, 38 anys), la directora de la prova, recorda com es va gestar la idea i com s'ha consolidat a escala estatal en 3 anys.

No disposàvem de la infraestructura per acollir dos mil corredors i dues mil persones més d'espectadors

Sembla que faci molt de temps, però la primera edició va ser el 2013. Com ha canviat, la prova?

El primer any érem cinc-cents entre les tres distàncies. El segon, que ja hi vam afegir les quatre distàncies que tenim ara perquè en la primera eren tres, vuit-cents. I, l'any passat, mil set-cents catorze. Sí que ens adonem que potser al principi, el primer any, la gent no coneixia la prova i no ho acabava de veure clar. Els costava d'entendre que fos lineal. Però a dia d'avui, amb totes les fires que hem anat i amb totes les curses que ho hem estat promocionant, la gent ja ho veu com un cap de setmana esportiu per passar amb família. És un producte turístic: passen gairebé tot el cap de setmana a la zona d'arribada de les curses.

Ara la gent ja ho entén, la coneix... Però com se'ls va ocórrer?

Buscàvem un producte diferent de la típica marató de ciutat com pot ser la de Barcelona, València, Castelló... Buscàvem un tipus de prova d'aquestes característiques, però amb un toc diferent. El que buscàvem era que fos enmig de la natura. I en aquest cas, de Girona, es corre per sauló, però en totes les altres que organitzem i que formen part del circuit la majoria són cent per cent asfalt. Vam seguir treballant amb la fundació de ferrocarrils espanyols i l'associació de vies verdes d'Espanya i ells ens van anar obrint diferents contactes amb altres vies verdes. És clar, vam fer un estudi de les que podien acollir una prova d'aquestes característiques i fins aquí que, a dia d'avui, en tenim a Girona, Madrid, Tarragona, Castelló i aquesta any entra amb la seva primera edició la de Navarra, que substitueix la de Còrdova; que no va reeixir i que tenia moltes dificultats administratives. I de cara

l'any que ve, el 2017, ja estem treballant amb la de Mallorca.

En el moment que els van donar el premi, també van dir que podrien exportar el model a Europa.

Sí, quan vam recollir el premi al millor producte de turisme esportiu en vies verdes a nivell d'Europa, mediàticament ens va donar molta força perquè va sortir a tot l'Estat i també a fora. I en aquell moment s'estrenava la via verda de Manacor a Artà. I es van posar en contacte amb nosaltres, a Fitur ens vam trobar... Com a empresa que som, Diversport, només demanem suport logístic. I a les seus els interessa, perquè els portem molta gent.

Coincideix també amb la febre per córrer, l'esport com a producte de lleure. És aquest, el seu públic objectiu?

Sí, perquè la gent se'n faci una idea, el 80 per cent dels inscrits en la Marató de les Vies Verdes de Girona són de fora de la demarcació. Això demostra que estem davant un producte de turisme esportiu.

I el canvi de Sant Feliu de Guíxols per Platja d'Aro com a punt d'arribada de les quatre distàncies?

És una qüestió d'equipaments. Els equipaments que hi ha a la zona d'arribada. Amb Sant Feliu de Guíxols no hi vam tenir cap problema, al contrari. És només que no disposàvem de la infraestructura per acollir dos mil corredors i dues mil persones més d'espectadors.

Quin és el límit? Perquè en el cas de Girona, la ruta del carrilet els limita la gent per l'amplada.

Sí que és cert, però en totes les distàncies tenim una sortida que ens permet estirar el grup. I ara estem amb uns cinc-cents participants en cadascuna de les distàncies. Potser la que tenim més gent és a la mitja marató de 21 i la que menys, la de 10, però perquè també la gent s'hi inscriu més a última hora i ja s'igualarà. Creiem que fins a set-centes persones per sortida es pot assumir. Hi ha marge d'acollida, encara.

També ho focalitzen com a preparació de la Marató de Barcelona. La tirada llarga...

Sí, la data sempre es coordina amb els organitzadors de la Marató de Barcelona. Quan s'acaba la de Barcelona ens trobem i parlem per estar tres setmanes abans en el calendari a la Marató de Barcelona. A vegades coincidim amb Maratest Barcelona, com aquest any. I l'any que no ho fem és amb la mitja marató de Barcelona. Sí quadrem les dates, cada any coincidirem amb una o amb l'altra.

Publicat a:
-L'Esportiu. Comarques Gironines 17-02-2016 Pàgina 22

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/esports/article/56-mes-esport/942374-les-un-producte-turistic-de-cap-setmana-esportiur.html